

БАЊАЛУЧКИ
ЦЕНТАР ЗА ЉУДСКА ПРАВА

Ime propisa: Evropska konvencija o ekstradiciji

Datum donošenja: 13. decembra 1957. godine

Donosilac: Savjet Evrope

EVROPSKA KONVENCIJA O EKSTRADICIJI

Vlade potpisnice, članice Saveta Evrope,
Smatrajući da je cilj Saveta Evrope da ostvari tešnje povezivanje između svojih članova; Smatrajući da se taj cilj može postići zaključivanjem ugovora ili zajedničkim aktivnostima u pravnoj oblasti;
Uvereni da prihvatanje jedinstvenih propisa u oblasti izdavanja može da unapredi rad na unifikaciji, Dogovorile su se o sledećem:

Član 1.

Obaveza izdavanja

Strane ugovornice se obavezuju da će, prema propisima i uslovima koji su navedeni u narednim članovima, izdavati jedne drugima lica koja se gone zbog počinjenog krivičnog dela ili se traže radi izvršenja kazne ili mere bezbednosti od strane pravosudnih organa strane molilje.

Član 2.

Dela za koja se vrši izdavanje

1. Izdavanje će se vršiti za dela za koja je, prema zakonima strane molilje i zamoljene strane, kao najveća kazna propisana kazna lišenja slobode ili mere bezbednosti, lišenja slobode od najmanje godinu dana ili stroža kazna. Kada se radi o kazni ili meri bezbednosti izrečenoj na teritoriji strane molilje, trajanje izrečene kazne mora da bude najmanje četiri meseca.

2. Ako se zahtev za izdavanje odnosi na više različitih dela za koja je, prema zakonu strane molilje i zamoljene strane propisana kazna lišenja slobode ili mera bezbednosti lišenja slobode, ali od kojih neka ne ispunjavaju uslov koji se odnosi na visinu kazne, zamoljena strana će, i za ova dela moći da odobri izdavanje.

3. Svaka Strana ugovornica čije zakonodavstvo ne dozvoljava izdavanje za neka od krivičnih dela koja su navedena u stavu 1. ovog člana, može ova krivična dela da isključi iz oblasti primene Konvencije.

4. Svaka Strana ugovornica koja želi da iskoristi mogućnost predviđenu u stavu 3. ovog člana, prijavice generalnom sekretaru Saveta Evrope, u trenutku polaganja ratifikacionog

ili instrumenata o pristupanju, listu krivičnih dela za koja se odobrava izdavanje, ili listu krivičnih dela za koja se izdavanje ne odobrava, uz naznaku zakonskih odredbi na osnovu kojih se odobrava ili ne odobrava izdavanje. Generalni sekretar Saveta dostaviće ove liste ostalim potpisnicima.

5. U slučaju da se kasnije i za druga krivična dela ne odobrava izdavanje prema zakonodavstvu jedne Strane ugovornice, ona će ovo neodobravanje prijaviti generalnom sekretaru Saveta koji će o tome obavestiti ostale potpisnike. Ova prijava stupa na snagu tek posle isteka roka od tri meseca od dana kada je primi generalni sekretar.

6. Svaka strana koja iskoristi mogućnost predviđenu u st. 4. i 5. ovog člana može uvek da primeni ovu konvenciju na krivična dela koja su iz nje bila isključena. Ove izmene prijaviti će Generalnom sekretaru Saveta koji će obavestiti ostale potpisnice.

7. Svaka strana može da primeni odredbu o reciprocitetu u pogledu krivičnih dela koja su isključena iz primene na osnovu ovog člana Konvencije.

Član 3.

Politička krivična dela

1. Izdavanje se neće odobriti za dela koja su, prema oceni zamoljene strane, politička krivična dela ili dela povezana sa takvim krivičnim delom.

2. Izdavanje se takođe neće odobriti ako je u zamoljenoj državi s razlogom zasnovano mišljenje da je izdavanje zatraženo zbog krivičnog dela iz opšteg prava radi gonjenja ili kažnjavanja lica zbog rasne pripadnosti, vere, nacionalnosti ili političkih ubeđenja ili ako se smatra da bi položaj tog lica bio pogoršan iz ovih razloga.

3. Radi primene ove konvencije, atentat na šefa države ili nekog člana njegove porodice neće se smatrati političkim krivičnim delom.

4. Primena ovog člana ne zadire u obaveze koje su Strane preuzele ili će preuzeti na osnovu svake druge međunarodne konvencije multilateralnog karaktera.

Član 4.

Vojna krivična dela

Izdavanje zbog povrede vojnih dužnosti koje ne spadaju u krivična dela iz opšteg prava isključuje se iz primene ove konvencije.

Član 5.

Fiskalna krivična dela

Za fiskalna krivična dela koja se odnose na takse, poreske, carinske i devizne prekršaje izdavanje će, uz uslove predviđene u ovoj konvenciji, biti odobreno samo za krivična dela ili kategoriju krivičnih dela o kojima se budu dogovorile Strane ugovornice.

Član 6.

Izdavanje državljana

1. (a) Svaka Strana ugovornica može da odbije izdavanje svojih državljana.
 - (b) Svaka Strana ugovornica može, u izjavi datoj prilikom potpisivanja ili polaganja svog ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju, da odredi šta za nju znači pojam "državljeni" u smislu ove konvencije.
 - (c) Svojestvo državljana biće ocenjeno prilikom odlučivanja o izdavanju, međutim, u slučaju da se ovo svojstvo prizna samo u vremenu između donošenja odluke i datuma predviđenog za predaju, zamoljena strana će takođe moći da se pozove na odredbu stava (a) ovog stava.
2. U slučaju da zamoljena strana ne izruči lice koje ima njeno državljanstvo, ona treba, na zahtev Strane molilje, s tim da upozna nadležne organe ukoliko treba da se pokrene sudsko gonjenje. U tom cilju, dosijei, informacije i predmeti vezani za krivično delo besplatno će se dostaviti na način predviđen u stavu 1. člana 12. Strana molilja biće obavještena o odluci koja je doneta povodom njenog zahteva.

Član 7.

Mesto izvršenja

1. Zamoljena strana može da odbije da izruči lice koje se traži zbog krivičnog dela koje je, po njenom zakonodavstvu, u celini ili delimično izvršeno na njenoj teritoriji ili na mestu koje je izjednačeno sa njenom teritorijom.
2. U slučaju da je krivično delo zbog kojeg je podnet zahtev za izdavanje izvršeno van teritorije strane molilje, izdavanje se može odbiti samo ako zakonodavstvo zamoljene strane, ne dozvoljava krivično gonjenje zbog istog dela koje je počinjeno van njene teritorije ili ne odobrava izdavanje za krivično delo koje je predmet zahteva.

БАЊАЛУЧКИ
ЦЕНТАР ЗА ЉУДСКА ПРАВА

Član 8.

Krivično gonjenje zbog istih dela

Zamoljena strana može da odbije izdavanje lica koje se traži ako se ovo lice krivično goni za delo ili dela zbog kojih se traži izdavanje.

Član 9.

Non bis in idem

Izdavanje se neće odobriti ako su nadležni organi zamoljene strane već pravnosnažno osudili lice za delo ili dela zbog kojih se traži izdavanje. Izdavanje se može odbiti ako su nadležni organi zamoljene strane odlučili da ne pokrenu ili da obustave krivično gonjenje za isto ili ista dela.

Član 10.

Zastarelost

Izdavanje se neće odobriti ako je nastupila zastarelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne prema zakonodavstvu strane molilje ili zamoljene strane.

Član 11.

Smrtna kazna

Ukoliko je prema zakonu Strane molilje za delo za koje se traži izdavanje propisana smrtna kazna, a zakon zamoljene strane za to delo ne propisuje ovu kaznu, ili se ona u njoj uglavnom ne izvršava, izdavanje se može odobriti samo ako Strana molilja pruži garancije koje su po oceni zamoljene strane dovoljne da smrtna kazna neće biti izvršena.

Član 12.

Molba i dokazi

1. Molba će biti formulisana u pismenom obliku i podneta diplomatskim putem. Neposrednim dogovorom dve ili više Strana može se dozvoliti drugi način.

2. Molbi se prilaže:

(a) izvornik ili autentična kopija odluke o izvršenju kazne ili rešenje o hapšenju ili koji drugi akt istog pravnog dejstva koji se izdaje na način propisan

zakonom Strane molilje;

(b) opis dela zbog kojih se traži izdavanje. Vreme i mesto izvršenja dela, pravna kvalifikacija kao i tekst zakonskih odredaba koje se na njih odnose moraju se što preciznije navesti; i

(c) prepis zakonskih odredaba koje se primenjuju na dela ili, u slučaju da to nije moguće, izjavu o pravu koje se primenjuje, kao i što precizniji opis lica koje se traži i svako drugo obaveštenje pogodno za utvrđivanje njegovog identiteta i državljanstva.

Član 13.

Dodatne informacije

Ukoliko su informacije koje je dostavila Strana molilja nedovoljne da bi zamoljena strana mogla da donese odluku u skladu s primenom ove konvencije, ona će zatražiti neophodne dodatne informacije i može da odredi rok za koji bi trebalo da joj se ove informacije dostave.

Član 14.

Pravilo specijalnosti

1. Izdato lice neće biti gonjeno, suđeno ili lišeno slobode radi izvršenja kazne ili mere bezbednosti, niti podvrgnuto bilo kakvom drugom obliku ograničenja lične slobode za bilo koje delo učinjeno pre predaje, a koje nije predmet izdavanja, osim u sledećim slučajevima:

(a) ako Strana koja ga je izručila na to pristane. U tu svrhu bić e podnet zahtev sa priložima predviđenim u članu 12. i sudski zapisnik sa izjavama izdatog lica. Ovaj pristanak će se dati u slučaju da krivično delo za koje je traženo povlači za sobom obavezu izdavanja na osnovu ove konvencije;

(b) ako izdato lice, iako je imalo mogućnosti, nije napustilo teritoriju Strane ugovornice kojoj je bilo predato u roku od 45 dana od njegovog konačnog puštanja iz zatvora, ili se na nju ponovo vratilo.

2. Međutim, Strana molilja može da preduzme sve neophodne mere radi, s jedne strane, eventualnog vraćanja sa teritorije i, s druge strane, prekida zastarelosti u skladu sa svojim zakonodavstvom, uključujući i suđenje u odsustvu.

3. Ako se za vreme postupka izmeni pravna kvalifikacija dela, izdato lice može biti gonjeno ili osuđeno samo u meri u kojoj sastavni elementi nove pravne kvalifikacije krivičnog dela dopuštaju izdavanje.

Član 15.

Izdavanje u korist treće države

Osim u slučaju predviđenom u stavu 1. stav (b) člana 14, samo uz pristanak zamoljene strane biće odobreno Strani molilji dalje izdavanje nekoj drugoj Strani ili u korist treće Države lica koje joj je predato i koje traži neka druga Strana ili treća Država zbog krivičnih dela koja su počinjena pre njegove predaje. Zamoljena Strana može da zatraži da joj se dostave dokumenta predviđena u stavu 2. član 12.

Član 16.

Privremeno pritvaranje

1. U hitnim slučajevima, nadležni organi Strane molilje mogu da zatraže privremeno pritvaranje traženog lica; nadležni organi zamoljene strane odlučivaće o ovom zahtevu u skladu sa zakonom ove strane.
2. U molbi za privremeno pritvaranje naznačiće se postojanje jednog od dokumenata predviđenih u stavu 2. tačka (a) člana 12. i upoznaće o nameri da se pošalje zahtev za izdavanje. U njoj će se navesti krivično delo za koje se traži izdavanje, vreme i mesto izvršenja kao i, u meri u kojoj je to moguće, opis traženog lica.
3. Molba za privremeno pritvaranje biće poslata nadležnim organima zamoljene strane diplomatskim putem ili direktno poštom ili telegramom preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol), ili na drugi način koji ostavlja pismeni trag ili je prihvatljiv za zamoljenu stranu. Strana molilja odmah će biti obavještena o odluci koja je doneta povodom njenog zahteva.
4. Privremeni pritvor se može ukinuti ako zahtev za izdavanje i dokumenti navedeni u članu 12. ne budu dostavljeni zamoljenoj strani u roku od 18 dana od pritvaranja. Rok ne može, ni u kom slučaju, da pređe 40 dana od pritvaranja. Međutim, privremeno puštanje na slobodu uvek je moguće ako je zamoljena strana preduzela sve mere koje smatra nužnim za sprečavanje bekstva traženog lica.
5. Puštanje na slobodu neće ometati novo pritvaranje i izdavanje ako zahtev za izdavanje bude dostavljen kasnije.

Član 17.

Sticaj više zahteva

Ako izdavanje traže istovremeno više država bilo zbog istog ili različitih dela, zamoljena strana će odlučivati uzimajući u obzir sve okolnosti, a pre svega relativnu težinu krivičnih dela, mesto izvršenja, redosled podnošenja zahteva, državljanstvo traženog lica i mogućnost daljeg izdavanja u drugu državu.

Član 18.

Predaja izdatog lica

1. Zamoljena strana upoznaće Stranu molilju, na način predviđen u stavu 1. član 12, o svojoj odluci o izdavanju.
2. Svako potpuno ili delimično odbijanje zahteva mora da bude obrazloženo.
3. Ako se odobri izdavanje, Strana molilja biće obaveštena o mestu i vremenu predaje, kao i o dužini pritvora u kome se nalazilo traženo lice radi izdavanja.
4. Osim u slučaju predviđenom u stavu 5. ovog člana, ako traženo lice nije preuzeto utvrđenog dana, može biti pušteno na slobodu kada istekne 15 dana računajući od tog dana, a u svakom slučaju biće pušten na slobodu po isteku roka od 30 dana; zamoljena strana može da odbije izdavanje zbog istog dela.
5. U slučaju više sile zbog čega je onemogućena predaja ili preuzimanje lica koje treba da bude izdato, zainteresovana Strana će o tome obavestiti drugu Stranu; dve Strane će se dogovoriti o novom datumu predaje i tada će se primeniti odredbe iz stava 4. ovog člana.

Član 19.

Odložena ili uslovna predaja

1. Zamoljena strana može, pošto je donela odluku o izdavanju, da predaju lica koje se u toj državi goni ili je već osuđeno zbog nekog drugog krivičnog dela, a ne onog za koje je zatraženo izdavanje, da odloži dok protiv tog lica ne povede krivični postupak ili ono ne izdrži kaznu koja mu je izrečena na njenoj teritoriji.
2. Umesto da odloži predaju, zamoljena strana može privremeno da preda strani molilji traženo lice pod uslovima o kojima zajednički treba da se dogovore dve strane.

Član 20.

Predaja predmeta

1. Na zahtev Strane molilje, zamoljena strana će zapleniti i predati, u meri u kojoj to dozvoljava njeno zakonodavstvo, predmete koji bi mogli da:

- (a) posluže kao dokazni materijal, ili
- (b) potiču od krivičnog dela, a koji se u času hapšenja nađu kod traženog lica ili budu naknadno otkriveni.

2. Predaja predmeta navedenih u stavu 1. ovog člana biće obavljena iako se već odobreno izdavanje ne može ostvariti zbog smrti ili bekstva traženog lica.

3. Ako pomenuti predmeti podležu zapleni ili oduzimanju na teritoriji zamoljene strane, ona ih može u vezi s krivičnim postupkom koji je u toku, privremeno zadržati ili ih predati uz uslov da budu vraćeni.

4. Ovim se ne dira u prava zamoljene strane ili trećih lica na te predmete. Ako postoje takva prava, predmeti će, po završetku pretresa, biti vraćeni zamoljenoj strani što je moguće pre i besplatno.

Član 21.

Tranzit

1. Tranzit preko teritorije jedne od Strana ugovornica odobriće se na zahtev upućen na način predviđen u stavu 1. člana 12. pod uslovom da se ne radi o krivičnom delu za koje Strana koja je zamoljena za tranzit smatra da je političke prirode ili čisto vojno imajući u vidu čl. 3. i 4. ove konvencije.

2. Tranzit državljanina, države zamoljene za tranzit, u smislu člana 6, može da bude odbijen.

3. Osim odredaba stava 4. ovog člana, biće neophodna predaja dokumenata predviđenih u stavu 2, člana 12.

4. U slučaju da se koristi vazdušni put, primenjivaće se sledeće odredbe:

- (a) kada nije predviđeno sletanje, Strana molilja obavestiće Stranu čija se teritorija preleće i potvrdiće postojanje jedne od isprava koje su predviđene u stavu 2, tačka (a) člana 12. U slučaju nepredviđenog sletanja, ovo obaveštenje imaće dejstvo zahteva za privremeno pritvaranje naznačeno u članu 16. i Strana molilja uputiće redovan zahtev za tranzit;

БАЊАЛУЧКИ
ЦЕНТАР ЗА ЉУДСКА ПРАВА

(b) kada se predviđa sletanje, Strana molilja uputiće redovan zahtev za tranzit.

5. Međutim, jedna Strana može da izjavi, prilikom potpisivanja ove konvencije ili polaganja ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju, da će odobriti tranzit nekog lica samo pod istim uslovima koji važe za izdavanje ili pod nekim od ovih uslova. U ovim slučajevima, može se primeniti odredba o reciprocitetu.

6. Tranzit izdatog lica neće se vršiti preko teritorije za koju se može verovati da bi na njoj mogao biti ugrožen njegov život ili sloboda zbog rasne pripadnosti, vere, državljanstva ili političkih ubeđenja.

Član 22.

Postupak

Ako ovom konvencijom nije drugačije određeno, na postupak izdavanja i privremenog pritvaranja primeniće se samo zakon zamoljene Strane.

Član 23.

Jezici u upotrebi

Isprave koje treba da se podnesu biće sastavljene bilo na jeziku Strane molilje ili na jeziku zamoljene strane. Zamoljena strana može da zatraži prevod na jedna od zvaničnih jezika Saveta Evrope koji odabere.

Član 24.

Troškovi

1. Troškovi koji nastanu u vezi sa izdavanjem na teritoriju zamoljene strane snosiće ova strana.
2. Troškovi koji nastanu tranzitom preko teritorije zamoljene strane snosiće Strana molilja.
3. U slučaju izdavanja sa teritorije koja nije matična teritorija zamoljene strane, troškove nastale usled prevoza između ove teritorije i matične teritorije Strane molilje snosi ova poslednja. Isto važi i za troškove nastale usled prevoza između teritorije koja nije matična teritorija zamoljene strane i njene matične teritorije.

Član 25.

Definicija "mere bezbednosti"

U smislu ove konvencije, izraz "mere bezbednosti" označava sve mere lišenja slobode koje su izrečene kao dopuna ili zamena za jednu kaznu, odlukom krivičnog suda.

Član 26.

Rezerve

1. Svaka Strana ugovornica može, u trenutku potpisivanja ove konvencije ili polaganja ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju, da izrazi rezerve u vezi sa jednom ili više odredaba utvrđenih u Konvenciji.
2. Svaka Strana ugovornica koja je izrazila rezervu odmah će je povući čim to prilike budu dozvoljavale. Povlačenje rezervi vršiće se prijavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope.
3. Strana ugovornica koja je izrazila rezervu u vezi sa nekom odredbom Konvencije može da očekuje primenu ove odredbe od strane druge države samo u meri u kojoj je i ona sama prihvatila.

Član 27.

Teritorijalna primena

1. Ova konvencija primenjivaće se na matične teritorije Strana ugovornica.
2. Primenjivaće se, isto tako, kada je reč o Francuskoj, na Alžir i prekookeanske departmane, a kada je reč o Ujedinjenom Kraljevstvu Velike Britanije na Anglonormandska ostrva i na ostrvo Man.
3. Savezna Republika Nemačka može da proširi primenu ove konvencije na područje Berlina u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope. On će sa ovom izjavom upoznati ostale Strane.
4. Neposrednim dogovorom između dve ili više Strana ugovornica, polje primene ove konvencije može da se proširi pod uslovima ugovorenim ovim sporazumom na svaku teritoriju jedne od ovih Strana koja nije navedena u st. 1, 2. i 3. ovog člana i za koju jedna od Strana vodi međunarodne odnose.

Član 28.

Odnosi između ove konvencije i bilateralnih ugovora

1. Ova konvencija, u pogledu teritorija na koje se primenjuje, stavlja van snage one odredbe iz bilateralnih ugovora, konvencija ili sporazuma koje, između dve Strane ugovornice, regulišu oblast izdavanja.
2. Strane ugovornice mogu između sebe da zaključuju bilateralne ili multilateralne ugovore samo da bi dopunile odredbe ove konvencije ili olakšale primenu principa koje ona sadrži.
3. Kada se između dve ili više Strana vrši izdavanje na osnovu jedinstvenog zakonodavstva Strane mogu da regulišu svoje međusobne odnose u pogledu izdavanja, oslanjajući se isključivo na ovaj sistem bez obzira na odredbe iz ove konvencije. Isti princip primenjuje se između dve ili više Strana ugovornica od kojih svaka ima na snazi zakon kojim se predviđa izvršenje na njenoj teritoriji rešenja o pritvaranju koja su izdata na teritoriji druge ili drugih Strana. Strane ugovornice koje izostavljaju ili bi izostavile iz svojih međusobnih odnosa primenu ove konvencije, u skladu s odredbama ovog stava, treba da u tom smislu upute saopštenje generalnom sekretaru Saveta Evrope. On će obavestiti sve ostale Strane ugovornice o svakom saopštenju koje je primio u skladu sa ovim stavom.

Član 29.

Potpis, ratifikacija i stupanje na snagu

1. Ova konvencija otvorena je za potpisivanje članicama Saveta Evrope. Podleže ratifikaciji, a ratifikacioni instrumenti biće položeni kod generalnog sekretara Saveta.
2. Konvencija će stupiti na snagu 90 dana od polaganja trećeg ratifikacionog instrumenta.
3. Za svakog potpisnika koji naknadno ratifikuje Konvenciju ona će stupiti na snagu 90 dana od polaganja njegovog ratifikacionog instrumenta.

Član 30.

Pristupanje

1. Komitet ministara Saveta Evrope može da pozove svaku državu koja nije članica Saveta da pristupi ovoj konvenciji. Odluka vezana za ovaj poziv treba jednoglasno da bude prihvaćena od članova Saveta koji su ratifikovali Konvenciju.

БАЊАЛУЧКИ
ЦЕНТАР ЗА ЉУДСКА ПРАВА

2. Pristupanje će se obaviti polaganjem, kod generalnog sekretara Saveta, instrumenta o pristupanju koji će stupiti na snagu 90 dana od njegovog polaganja.

Član 31.

Otkazivanje

Svaka Strana ugovornica može da otkáže ovu konvenciju upućujući saopštenje generalnom sekretaru Saveta Evrope. Otkazivanje stupa na snagu 6 meseci od dana kada je generalni sekretar Saveta primio saopštenje.

Član 32.

Saopštenje

Generalni sekretar Saveta Evrope upoznaće članove Saveta i vlade svih država koje su pristupile ovoj konvenciji o:

- (a) polaganju svakog ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju;
- (b) datumu stupanja na snagu;
- (c) svakoj izjavi datoj u skladu sa primenom odredaba iz stava 1. člana 6. i stava 5. člana 21;
- (d) svakoj rezervi koja je izražena u skladu s primenom odredaba iz stava 1. člana 26;
- (e) povlačenju svake rezerve izražene u skladu s primenom odredaba iz stava 2. člana 26;
- (f) svakom saopštenju o otkazivanju koje je primljeno u skladu s primenom odredaba iz člana 31. ove konvencije i datumu njenog stupanja na snagu.

U ime čega, dole potpisani propisno ovlašćeni punomoćnici su potpisali ovu konvenciju.

Sačinjeno u Parizu, 13. decembra 1957, na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta verodostojna, u jednom jedinom primerku koji će biti deponovan u arhiv Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta poslaće njen overeni prepis vladama potpisnicama.